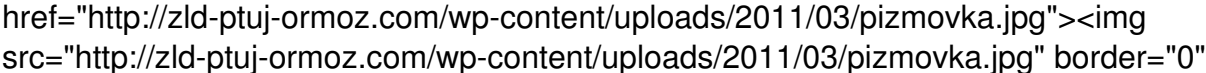

[PIMOVKA](http://zld-ptuj-ormoz.com/divjad/mala-divjad/pizmovka/ "Permanent Link to PIMOVKA")

Opis
 Je največja voluharica. Rep je dolg in boženo splošen, robove zadnjega stopala pa obrabijo plavalne etine. Gosto in volnato podlanko pokriva dolga resasta dlaka. Uhlji so povsem skriti v dlaki. Hrbet je rdečkasto rjav, na sredini temnejši kot na bokih. Trebuh je svetlejši, prevladujeta pa rdečkasta in siva barva.

Pimovka je dobra plavalca, na kar kaže zunanji videz. Pod vodo vzdrži do 12 minut. V bregove vodnih tokov ali stojatih voda si pimovke izkopljejo podzemno domovanje. Pozimi nanosijo na večjih vodah in v močvirjih velike kupe trstičevja, pod katerimi naredijo gnezda in shrambe. Prek zime so namreč aktivne. Hranijo se predvsem z vodnim in rastlinskim rastlinjem, uživajo pa tudi živalsko hrano (rake, koljke in priložnostne ribe). Po 30-47 dneh brejosti samica skoti 2-14 mladičev. Na leto lahko povrne tri- do štirikrat. Njena življenjska doba je do tri leta. Največ jih verjetno plenijo lisice. Habitat Zadržuje se v površinskih in stojatih sladkovodnih vodah.

Razširjenost v Sloveniji
 Leta 1933 so pimovko našli v avstrijski Radgoni (Antič, 1935), obstaja pa tudi poročilo, da se je tisto leto pojavila tudi v Prekmurju ob Rabi, Zali, Krki, Ledavi in Muri. Očitno je torej prišla v Slovenijo najprej ob Muri ali njenih pritokih. Leto pozneje (1934) jo je opazil v Dravi pri Bolfenku dr. O. Reiser (Antič, 1935). Ker se je na območju Ptujja pojavila šele leta 1937 (P. M., 1939), se je verjetno širila po toku Drave in ne proti njemu. Ob Dravinji se je zelo verjetno razširila do Savinje, kjer se je prvič pojavila leta 1947 (P. D., 1947). Poročje Save je poseljevala od vzhoda proti toku. Pri Brečicah so jo prvič opazili v začetku leta 1950 (Iskra, 1949/50). Leta 1951 so se prve pimovke pojavile v okolici Ljubljane (Domale; N. B., 1952), naslednje leto v kofji Loki (J. M., 1952), leta 1954 pa je pimovka dosegla podnožje Alp (Rus, 1954/55) in s tem tudi mejo zdajnjega areala. Maja leta 1954 se je pojavila v Slapu ob Idrijci (Humar, 1954/55), s čimer je dosegla jadransko porečje. Od tam so poročali o pimovki še za reko Bažo (1978) in Tolmin (1985; oboje ustni podatki). Leta 1987 so o njej poročali lovci iz okolice Nove Gorice. Ker pa se pimovka še vedno ni pojavila v italijanskem delu Soče, je zadnji podatek vprašljiv. Do leta 1952 so se končali največji selitveni tokovi, v katerih je pimovka poselila Slovenijo. Zdaj živi v subpanonskem, predinarskem in predalpskem območju. Zadržuje se na ravninah in nizkem gričevju. Za Slovenijo obstaja najvišji podatek, da živi 650 m visoko.

Razširjenost
 živi na večini Severne Amerike. Človek jo je naselil v številna območja Evrope in Sovjetske zveze, v Mongolijo, na Kitajsko in Japonsko. V Jugoslaviji se je prvič pojavila leta 1932 v bližini Koprivnice na Hrvaškem. Zdaj je razširjena v porečjih Save, Drave, Donave, Morave in Vardarja (Savič, 1960). Pimovke, ki poseljujejo Jugoslavijo, izvirajo iz kolonije grofa Colloredo-Mannsfelda. On je leta 1905 v Dobriču pri Pragi spustil 5 primerkov iz Ohia, dve leti pozneje pa so njihovi pobegli potomci še poseljevali osrednjo Češko.

Variabilnost in podvrsta
 V Evropo so zanesli nominatno podvrsto *O. z. zibethicus* (Linnaeus, 1766), ki je bila opisana po primerkih iz vzhodne Kanade. Potomci naseljenih živali so se novemu okolju hitro odzvali tudi s spremembo telesne velikosti. Tako v Evropi obstajajo velike razlike med posameznimi populacijami. V Sloveniji žive še pimovke so v povprečju manjše od srednje- in vzhodnoevropskih (Kryžufek, 1985c).

Status: stabilen

Lovna doba
 1. 8. - 31. 3.